Μουσίου Καλφ». Ελλάς βαθμίς καὶ οὐδεὶς ἡμῶν δύναται ἀπαλλαγήν, ἀλλὰ εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ νοοτροπία καὶ ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς ἀρχαίας μας διαθέσεως πρὸς τὸ παρόν.

Καὶ ἐν τῷ σημειώματι τούτῳ καὶ ἐν τῷ σημερινῷ ἄρθρῳ ἐπεδίωξα, διὰ σύντομος ἢ μακρᾶς ἀναπτύξεως ἀφορμὴ νὰ γίνῃ φανερόν, πόσον εἴμεθα ἐστερημένοι νὰ παρακολουθῶμεν ἐπιμελῶς καὶ ἐμβριθῶς τὴν περιπέτειαν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μας θησαυροῦ, διὰ νὰ προλάβωμεν αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τὴν ἀφιλοκερδῆ ἐπιχείρησιν τῶν ἐφόρων ἀποφόρτισιν τοῦ λαμπρίου, καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκδότων θησαυρῶν τοῦ Βορρᾶ.

Ἐ. Σ. Θέλκιος

Ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων

Διάφορος